

Kit terhel a felelősség, ha az egészségpénztár nem jogszerűen finanszíroz terméket, szolgáltatást?

A Pénzügyminisztérium állásfoglalása szerint a nem jogszerűen nyújtott pénztári szolgáltatás értéke a magánszemély - az alábbiak szerint - adóköteles jövedelme.

Pénzbeli ellátásként jogosulatlanul nyújtott ártámogatás a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja.) 28. §-a (1) bekezdése e) pontja szerint egyéb jövedelemnek minősül. Ez olyan adóköteles jövedelem, amelyből a kifizető adóelőleget nem vont le, ezért az Szja. 47. § (9) és 49. § (15)-(16) bekezdésének előírásait kell alkalmazni.

Ezek szerint amennyiben a bevételt terhelő adóelőleg levonására nincs lehetőség, az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg összegét, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleg le nem vont részét a magánszemély köteles a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetni. A kifizető az adóelőleg le nem vont részéről az adóévet követően, az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig magánszemélyenként, negyedéves bontásban adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére.

A magánszemély a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizeti a negyedévben megszerzett bevétele alapján

a) általa megállapított adóelőleget;

b) a kifizető által megállapított, de le nem vont, a kifizető által kiállított igazoláson feltüntetett adóelőleget, ha annak megfizetésére a kifizető nem köteles.

Nem kell a (15) bekezdés szerinti adóelőleget megfizetni, amíg annak összege az adóév elejétől összesítve nem haladta meg a 10 000 forintot.

A természetben nyújtott szolgáltatások esetében a pénztár vásárolja meg az adott szolgáltatást a tag részére, így a számlán vevőként a pénztár szerepel. Amennyiben utólag kiderül, hogy a nyújtott szolgáltatás nem tekinthető egészségpénztári szolgáltatásnak, a tag számára az az Szja. tv. 69. § (1) bekezdésének l) pontja szerinti természetbeni juttatásnak minősül, amely után a 44 %-os adót a kifizető, vagyis pénztár köteles megfizetni, továbbá százalékos egészségügyi hozzájárulási kötelezettség is fennáll.

Mindkét esetben lehetséges, a pénztár a hiba észlelését követően kezdeményezi a tagnál az eredeti állapot helyreállítását és a jogosulatlan kifizetés visszatérítését. Ha a pénztár szolgáltatása ártámogatás, az eredeti állapot helyreállítását kezdeményező levélben fel lehet hívni a tag figyelmét arra is, hogy az eredeti állapot helyreállítása hiányában az adókötelezettséget teljesíteni kell, ezért a levél az Szja. 47. § (9) bekezdése szerinti igazolásként is szolgálhat, amelyben a pénztár tájékoztatja a tagját az Szja. 49. § (15)-(16) bekezdése szerinti adókötelezettségéről. Valószínűleg kevesebb az esélye az eredeti állapot helyreállításának, ha a pénztár jogszerűtlen szolgáltatása olyan tényleges szolgáltatás, amelynél a szolgáltatásról kiállított számla a pénztár nevére szól, hiszen ekkor az adókötelezettség kizárólag a pénztár oldalán jelentkezik.

Az eredeti állapot helyreállítására az adó utólagos megállapításához való jog elévülési idején belül van lehetőség. Az eredeti állapot helyreállítását eredményező tagi befizetés adókedvezmény alapjaként nem vehető figyelembe, és ameddig arra nem kerül sor, addig

valamennyi, az adózási folyamat adott stádiumában az adózót (tagot, pénztárat) terhelő kötelezettséget teljesíteni kell.

A fentiekből megállapítható, hogy a jogszerűtlen szolgáltatás miatt keletkező adófizetési kötelezettség nem a kereskedőt, hanem – a szolgáltatás pénzbeli, vagy természetbeni jellegétől függően – a pénztártagot vagy a pénztárat terheli. Ilyen esetekben másféle felelősség nem merül fel.